

เด็กน้อย

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เจ้ายังด้อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรห่มนุ่งขยันเอย

ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

วิชาหนาเจ้า

เกิดมาเป็นคน

หนังสือเป็นต้น

วิชาหนาเจ้า

ถ้ามันไม่รู้

อดสูอายเขา

เพื่อนฝูงเยาะเย้ย

ว่าเง่าว่าง

ไม่รู้วิชา

लगคนเกิดมา

ไปเป็นข้าเขา

เคอะอยู่จนโต

บ้างเป็นคนโง่

เพราะเง่าเพราะโง่

เที่ยวขอกี่มี

ถ้ารู้วิชา

ประเสริฐหนักหนา

ชูหน้าราศี

จะไปแห่งใด

มีคนปรานี

ยากไร้ไม่มี

สวัสดิมงคล

ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

